

بررسی سیستم تاکسیرانی شهر قزوین و ارائه پیشنهاد برای بهبود آن

مطابق آمارگیری مبدأ-مقصد شهر قزوین در اسفند ۱۳۷۹، ۳۲٫۶٪ سفرهای روزانه با استفاده از تاکسی و مسافرکش انجام شده است که از این بین افراد خانه‌دار، محصل و شاغل به ترتیب بیشترین سهم را در استفاده از تاکسی و مسافرکش (۴۹٫۵، ۳۴٫۷، و ۲۴٫۶٪) داشته‌اند. سیستم تاکسیرانی شهر قزوین در سال ۱۳۷۹ دارای ۱۶۲۰ دستگاه بوده است که در حدود ۲۸۰ دستگاه آن به صورت خطی در ۹ مسیر فعالیت می‌کرده‌اند. با توجه به اینکه این تعداد خطوط ناکافی بوده و کل شهر را پوشش نمی‌دهد در سال ۱۳۸۱ پیشنهاد شده است که تعداد ۶ خط دیگر به آن خطوط اضافه شود. با استناد به اطلاعات سازمان تاکسیرانی شهر قزوین، در سال ۱۳۸۳ تعداد تاکسیهای ویژه درون شهری ۱۳۰ دستگاه، تعداد تاکسیهای ویژه برون شهری ۱۲۰ دستگاه، تعداد تاکسیهای شهری ۱۶۴۲ دستگاه تعداد سواریهای تحت پوشش سازمان ۷۵ دستگاه بوده است.

بر اساس نظر سنجی انجام شده از شهروندان، مسوولین و مشاوران، مشکلات تاکسیرانی شهر قزوین اولویت-بندی شده است. اولویت اول مشکلات به عدم استفاده از تاکسیمتر توسط تاکسیها اختصاص یافته است. پس از آن عدم کنترل بر فعالیت مسافرکشیها بیشترین امتیاز را داشته است. مشکلات بعدی به ترتیب امنیت و ایمنی، ساعات محدود کاری، هزینه بالا و فرسودگی تاکسیها اعلام شده است.